

Byla C-21/20**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2020 m. sausio 17 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. gruodžio 31 d.

Pareiškėja:

Balgarska natsionalna televizija

Atsakovas:

Direktor na Direksia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Zentralno upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite (NAP)

Pagrindinės bylos dalykas

Visuomeninės televizijos transliuotojo teisė atskaityti PVM už jo siūlomas paslaugas.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies c punkto, 25 straipsnio c punkto, 132 straipsnio 1 dalies q punkto ir 168 straipsnio išaiškinimas pagal SESV 267 straipsnio 1 dalies b punktą.

Prejudiciniai klausimai

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pateikia šiuos prejudicinius klausimus:

- 1) Ar visuomeninės televizijos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimas žiūrovams gali būti laikomas paslauga, teikiama už atlygį, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/112/E[B] 2 straipsnio 1 dalies c punkte, jeigu ji finansuojama valstybės subsidijų forma, o žiūrovai nemoka jokių transliavimo mokesčių, o gal ji nėra už atlygį teikiama paslauga, kaip apibrėžta šioje nuostatoje, ir nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį?
- 2) Jeigu būtų atsakyta taip, kad visuomeninės televizijos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos žiūrovams patenka į Direktyvos 2006/112/E[B] 2 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritį, ar turi būti laikoma, kad tai neapmokestinamas tiekimas, kaip apibrėžta direktyvos 132 straipsnio 1 dalies q punkte, ir ar leistina nacionalinės teisės nuostata, pagal kurią ši veikla yra neapmokestinama vien dėl išmokų, gaunamų iš valstybės biudžeto, kurias gauna visuomeninė televizija, nepaisant to, kad ši veikla taip pat yra komercinio pobūdžio?
- 3) Ar pagal Direktyvos 2006/112/E[B] 168 straipsnį leistina praktika, pagal kurią teisė atskaityti PVM už pirkinius priklauso ne tik nuo pirkinio paskirties (apmokestinamai ar neapmokestinamai veiklai), bet ir nuo šių pirkinio finansavimo rūšių, o būtent, viena vertus, iš savo pajamų (reklamos paslaugų ir pan.), ir kita vertus, iš valstybės subsidijų, ir pagal kurią teisė atskaityti PVM suteikiama tik už pirkinius, finansuojamus iš savo pajamų, bet ne už tuos, kurie finansuojami iš valstybės subsidijų, kai reikalaujama juos atskirti?
- 4) Jeigu daroma prielaida, kad visuomeninės televizijos veikla susideda iš apmokestinamo ir neapmokestinamo tiekimo, atsižvelgiant į mišrų jų finansavimą – kokia yra teisės atskaityti PVM už šiuos pirkinius apimtis ir kokie kriterijai turi būti naudojami ją nustatant[?]

Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 2 straipsnio 1 dalies a punktas, 25 straipsnio c punktas, 132 straipsnio 1 dalies q punktas, 168 straipsnis ir 173 straipsnio 1 dalis (OL L 347, 2006, p. 1; toliau – Direktyva).

2014 m. kovo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Le Rayon d'Or*, C-151/13, ECLI:EU:C:2014:185, 30 ir 34 punktai.

2016 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Odvolačí finanční ředitelství*, C-11/15, ECLI:EU:C:2016:470, 32 punktas.

Nacionalinės teisės nuostatos

Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, toliau – ZDDS):

„2 straipsnis Pridėtinės vertės mokestis taikomas:

1. kiekvienam apmokestinamam prekių tiekimui ar paslaugų teikimui už atlygį;

<...>

3 straipsnis (1) Apmokestinamasis asmuo yra kiekvienas asmuo, kuris savarankiškai vykdo ekonominę veiklą, neatsižvelgiant į tos veiklos tikslus ir rezultatus.

<...>

(5) Neapmokestinamieji asmenys yra valstybė, valstybinės ir vietos valdžios institucijos už bet kokią veiklą ir tiekimą, kuriuos jos vykdo ar atitinkamai teikia įgyvendindamos valstybinę ar vietos valdžią, įskaitant atvejus, kai jos už šią veiklą ar tiekimą nustato mokesčius, įmokas ar rinkliavas. Tai netaikoma:

1. šiai veiklai ir tiekimui:

n) komercinio pobūdžio radijo ir televizijos veiklai;

(6) Apmokestinamasis asmuo, kuris taip pat atlieka ar atitinkamai teikia neapmokestinamą tiekimą ir/ arba tiekimą ar paslaugas nevykdydamas savarankiškos ekonominės veiklos, taip pat neapmokestinamasis juridinis asmuo, įregistruotas PVM mokėtoju, yra apmokestinami atsižvelgiant į visas gautas paslaugas.

<...>

8 straipsnis. Paslauga, kaip ji suprantama pagal šį įstatymą, yra viskas, kas turi vertę, tačiau nėra nei prekė, nei apyvartoje esantys pinigai, nei užsienio valiuta, naudojami kaip mokėjimo priemonė.

<...>

42 straipsnis. Neapmokestinamas tiekimas yra:

2. *Balgarsko natsionalno radio* (Bulgarijos nacionalinio radijo), *Balgarska natsionalna televizija* (Bulgarijos nacionalinės televizijos) ir *Balgarska telegrafna agentsia* (Bulgarijos naujienų agentūros) veikla, už kurią jos gauna išmokas iš valstybės biudžeto.

<...>

69 straipsnis (1) Jeigu registruotas apmokestinamasis asmuo prekės ir paslaugas naudoja apmokestinamam tiekimui, tas asmuo turi teisę atskaityti:

1. mokesčių už prekes ir paslaugas, kurios jam buvo tiekios arba suteiktos ar atitinkamai bus tiekiamos arba teikiamos tiekėjo arba paslaugų teikėjo – asmens, taip pat įregistruoto pagal šį įstatymą;

<...>

73 straipsnis. (1) Įregistruotas asmuo turi teisę iš dalies atskaityti PVM už prekes ar paslaugas, kurios naudojamos tiek tiekimui, už kurį asmuo turi teisę atskaityti PVM, tiek tiekimui ar veiklai, kuriems asmuo tokios teisės neturi.“

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 Skundžiamas mokesčių pareigūnų 2016 m. gruodžio 14 d. surašytas mokestinio patikrinimo aktas, kuris buvo patvirtintas 2017 m. vasario 27 d. *Direktor na direksia „Obzhlvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Zentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite* (Sofijos miesto skundų, mokesčių ir socialinės apsaugos praktikos direkcijos prie Nacionalinės pajamų agentūros Centrinės valdybos direktorius) sprendimu. Dėl šiuo sprendimu patvirtinto patikrinimo akto buvo pateiktas skundas, kuriuo remiantis *Administrativen sad Sofia-grad* (Sofijos administracinis teismas) buvo pradėtas teismo procesas.
- 2 Mokestinio patikrinimo aktas buvo priimtas po mokestinio patikrinimo, atlikto *Balgarska natsionalna televizija* (Bulgarijos nacionalinėje televizijoje, toliau – BNT) remiantis ZDDS. Už laikotarpį nuo 2015 m. rugsėjo 1 d. iki 2016 m. kovo 31 d. BNT buvo nustatyta 1.568.037,04 levų dydžio PVM skola, o už laikotarpį nuo 2015 m. spalio 15 d. iki 2016 m. gruodžio 14 d. – 144.138,74 levų dydžio palūkanos. Ši mokestinė prievolė atsirado po mokestinio patikrinimo patikslinus BNT deklaruotus rezultatus už minėtus mokesčius laikotarpius, per šį patikrinimą pripažinus teisę į dalinę PVM atskaitą už nurodytus tiekimus, už kuriuos BNT buvo visiškai atskaitęs PVM.
- 3 BNT yra juridinis asmuo, nacionalinis viešųjų paslaugų teikėjas, teikiantis audiovizualines žiniasklaidos paslaugas pagal *Zakon za radioto i televiziata* (Radijo ir televizijos įstatymo, toliau – ZRT) 6 straipsnio 3 dalį.
- 4 Už televizijos programos transliaciją BNT iš žiūrovų negauna jokio atlygio. Jos veikla iš dalies finansuojama subsidijomis iš valstybės biudžeto pagal ZRT 70 straipsnio 3 dalį, savomis pajamomis iš reklamos ir rėmimo ir pan. Subsidijos iš valstybės biudžeto yra skirtos rengti, kurti ir transliuoti programas ir yra nustatomos remiantis fiksuota pinigų suma, kurią ministrų taryba nustato vienai programos valandai.
- 5 BNT yra įregistruota pagal ZDDS nuo 1998 m. gruodžio 28 d. Iki 2015 m. kovo mėn. televizija dalinai atskaitė PVM už visus savo pirkinius. 2015 m. kovo mėn. atlikusi analizę BNT nusprendė, kad transliavimo veikla nėra neapmokestinamas tiekimas žiūrovams, ir tuomet pradėjo naudoti tiesioginio

paskirstymo metodą. BNT nuomone, ji turi teisę į visą PVM atskaitą už pirkinius, naudojamus jos komercinei veiklai. Kita vertus, ji turi teisę į dalinę PVM atskaitą įsigyjant pirkinius, kurie tuo pat metu naudojami komercinio pobūdžio veiklai ir veiklai, kurios pobūdis nėra išimtinai komercinis.

- 6 Skundžiamame mokestinio patikrinimo akte mokesčių pareigūnai nusprendė, kad BNT teikia tiek apmokestinamą tiekimą, būtent reklamą, tiek neapmokestinamą tiekimą, būtent programų transliavimą, ir kad naudojantis teise į PVM atskaitą, negalima aiškiai nustatyti, ar pirkinys susijęs tik su neapmokestinamu, ar tik su apmokestinamuoju tiekimu. Dėl to mokestinio patikrinimo metu buvo padarytas patikslinimas, kuriuo buvo pripažinta teisė į dalinę PVM atskaitą už tiekimą, už kurį BNT atskaitė visą PVM, o reikalaujamus 1.568.037,04 levų dydžio mokesčius už laikotarpį nuo 2015 m. rugsėjo iki 2016 m. vasario buvo atsisakyta grąžinti.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 7 Pareiškėja mokestinio patikrinimo aktą laiko neteisėtu.
- 8 BNT nuomone, jos programos transliavimas nėra paslaugos teikimas, nes tarp jos ir žiūrovų nėra teisinių santykių. Taip pat nėra ir atlygintinumo, nes subsidija iš valstybės biudžeto nėra atlygis už paslaugą. BNT vykdo tik vieną veiklą, patenkančią į PVM taikymo sritį, o būtent, reklamos laiko pardavimą.
- 9 BNT nuomone, nuostatos dėl dalinės PVM atskaitos taikymo netaikytinos, nes šis mechanizmas galioja tik tada, kai apmokestinamasis asmuo negali atskirti, kurie pirkiniai naudojami neapmokestinamam, o kurie – apmokestinamam tiekimui, t. y. tada, kai negali būti taikomas tiesioginio paskirstymo principas. Tačiau nuo 2015 m. kovo mėn. BNT pradėjo taikyti tiesioginio paskirstymo metodą, imdama atskirai nagrinėti kiekvieną pirkinį pagal tai, ar jis skirtas arba gali būti panaudojamas komercinio pobūdžio veiklai, ar veiklai, vykdomai atliekant viešųjų paslaugų funkciją.
- 10 BNT teigia, kad atsakovas remiasi direktyvos nuostata, kuri nebuvo perkelta į nacionalinę teisę, o būtent, 25 straipsnio c punktu. Taigi valstybė ir jos institucijos neturėtų remtis tiesioginiu direktyvos nuostatų veikimu ir neturėtų nustatyti jokių išvestinių teisių iš į nacionalinę teisę neperkeltų nuostatų.
- 11 Be to, į ZDDS 42 straipsnio 2 punktą, kuriame numatyta, kad BNT veikia, už kurią ji gauna išmoką iš valstybės biudžeto, yra neapmokestinamas tiekimas, buvo neteislingai perkeltos direktyvos nuostatos, nes direktyvos nuostatose, priešingai nei 42 straipsnio 2 punkte, „viešųjų radijo ir televizijos įstaigų vykdomą veiklą, išskyrus komercinio pobūdžio veiklą“ kvalifikuojama kaip neapmokestinamas tiekimas. Taigi praktiškai apmokestinimo kriterijumi pripažįstama veiklos finansavimo rūšis, o ne jos komercinis pobūdis. Todėl subsidijuojama, tačiau visiškai komercinio pobūdžio veikla neteislingai aiškinama Bulgarijos įstatymo kaip neapmokestinama veikla. Dėl to BNT padėtis tampa nepalankesnė, palyginti

su komercine žiniasklaida, kurios komercinė veikla yra apmokestinama, ir taip yra pažeidžiamas mokesčių neutralumo principas, kurio pagrindinis tikslas yra vienodai apmokestinti tokio paties pobūdžio tiekimą.

- 12 Iš ekspertų išvados matyti, kokia BNT veikla buvo komercinio pobūdžio, todėl televizijos transliuotojas turi teisę atskaityti visą PVM už tiesiogiai su ja susijusius pirkinius.
- 13 Galiausiai BNT ginčija atsakovo poziciją, kad BNT turėtų teisę visiškai atskaityti PVM už prekes ir paslaugas, skirtas jos ekonominei veiklai, tik tuo atveju, jei pirkinytis yra visiškai finansuojamas iš pajamų, gautų iš reklamos, arba kitų pajamų, gautų iš komercinės veiklos. Mokesčių administravimo praktika, sukurianti papildomas sąlygas įstatymų numatytoms teisėms ginti, prieštarauja įstatymams ir Teisingumo Teismo jurisprudencijai.
- 14 Atsakovas mano, kad mokestinio patikrinimo aktas neprieštarauja įstatymams ar Sąjungos teisei.
- 15 Mokesčių pareigūnų išvados, kad BNT pagal ZDDS 73 straipsnį turėjo iš dalies atskaityti PVM už gautą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą, kurios bus naudojamos tiek apmokestinamam, tiek neapmokestinamam tiekimui, yra pagrįstos. Patikrinto asmens teisė visiškai atskaityti PVM perkant teises transliuoti programas nebuvo pagrįsta, nes šis asmuo neįrodė, kad pirkimai buvo finansuojami tik iš pajamų, gautų iš reklamos, o ne iš valstybės subsidijų. Gautos valstybės subsidijos, kurios, atsakovo nuomone, yra neapmokestinamas tiekimas, kaip apibrėžta ZDDS 42 straipsnio 2 dalyje, kelis kartus viršijo pajamas, gautas iš apmokestinamo tiekimo.
- 16 Kadangi BNT buhalterinėje apskaitoje neskirsto pirkinių atskirai pagal tai, kaip jie buvo finansuojami, atsakovas mano, kad nėra galimybės atskirti pirkinių, finansuojamų iš valstybės subsidijų, nuo tų, kurie finansuojami iš pajamų, gautų iš reklamos paslaugų. Būtent dėl šios priežasties mokestinio patikrinimo aktu buvo teisėtai pripažinta teisė tik į dalinę PVM atskaitą perkant transliavimo teises.
- 17 BNT neįrodė, kad ruošdama, kurdama ir transliuodama programą ji naudojo tik lėšas, gautas iš reklamos laiko pardavimo, o ne valstybės subsidijas, BNT turėjo teisę tik į dalinę PVM atskaitą už įsigytas prekes ar paslaugas, kurios būtų naudojamos vėlesniam apmokestinamam tiekimui.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas atkreipia dėmesį, kad šalys ginčijasi dėl to, ar BNT, kaip viešųjų paslaugų teikėjos, kuriai pagal ZRT pavesta atlikti specifines užduotis, veikla nepatenka į ZDDS taikymo sritį (kaip teigia pareiškėja), o gal ji yra neapmokestinamas tiekimas už atlygį, kaip tai suprantama pagal ZDDS (kaip mano atsakovas). Be to, šalys ginčijasi dėl to, ar ZDDS 73 straipsnio nuostata, kurioje numatyta teisė į dalinę PVM atskaitą, turi

būti taikoma visiems gautiems tiekimams, nes pirkiniai nebuvo skirstomi atsižvelgiant į tai, kaip jie buvo finansuojami (kaip tikina atsakovas), o gal tiekimams, kurie turi būti naudojami komercinei veiklai, iš kurios gaunamos pajamos, turi būti pripažinta teisė visiškai atskaityti PVM, tuo tarpu dalinis PVM atskaitymas turi būti pripažintas pirkiniams, kurie nevisiškai tarnauja šiai komercinei veiklai (pareiškėjos nuomonė).

- 19 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas daro nuorodą į Bulgarijos teismų jurisprudenciją dėl ankstesnio mokestinio patikrinimo akto pagal ZDDS, skirto BNT, kurioje patvirtinama atsakovo pozicija šiame teisiniame ginče nepripažinti visiškos PVM atskaitos ir pripažinti tik dalinę PVM atskaitą ir pagal kurią nuostatos, kurias čia prašoma išaiškinti, yra aiškios ir nekelia abejonių.
- 20 2018 m. balandžio 23 d. sprendime Bulgarijos Respublikos *Varhoven administrativen sad* (Aukščiausiasis administracinis teismas, toliau – VAS) nusprendė, kad BNT veikla, nepaisant specifinių jai, kaip viešųjų paslaugų teikėjai, pagal ZRT priskirtų užduočių, patenka į ZDDS taikymo sritį ir yra apmokestinama PVM. Remiantis direktyvos 25 straipsnio c punktu, sąvoka „paslaugų teikimas“ taip pat apima ir paslaugų atlikimą laikantis įstatymų. Nors minėta nuostata nebuvo perkelta į Bulgarijos teisę, VAS laikėsi nuomonės, kad galioja direktyvos tiesioginio veikimo principas. Dėl to iš aplinkybės, kad apmokestinamasis asmuo vykdo veiklą, kurią sudaro įstatymu nustatytų ir reglamentuotų užduočių vykdymas siekiant viešojo intereso tikslo, negalima daryti išvados, kad ši veikla nėra paslaugos teikimas pagal ZDDS.
- 21 VAS nuomone, paslaugos teikėjo ir jos gavėjo teisinis santykis grindžiamas įsipareigojimais teikti viešojo intereso paslaugas, kurie yra teisiškai deleguoti atitinkamam paslaugų teikėjui.
- 22 Remdamasis Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-151/13 30 ir 34 punktais, VAS nusprendė, kad yra tiesioginis ryšys tarp BNT žiūrovams teikiamų paslaugų ir atlygio, gauto iš valstybės subsidijų forma. VAS darė prielaidą, kad nėra būtina, jog atlygį už paslaugą tiesiogiai teiktų paslaugos gavėjai, jį taip pat gali suteikti trečiasis asmuo arba – kaip šiuo atveju – valstybė.
- 23 VAS nemano, kad sprendimas byloje C-11/15 turi reikšmės, nes VAS iškeltoje byloje nagrinėjamos valstybės subsidijos, tiesiogiai susijusios su paslaugų, kurias BNT teikia kaip viešųjų paslaugų teikėja, teikimu ir kurių dydis iš anksto nustatomas pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus.
- 24 Priekaištą, kad ZDDS 42 straipsnio 2 dalimi netinkamai perkeltas direktyvos 132 straipsnio 1 dalies q punktas, VAS laikė nepagrįstu, nes direktyvos tikslas neapmokestinamu tiekimu laikyti tik nekomercinę veiklą, kurią vykdo viešosios radijo ir televizijos įstaigos, buvo pasiektas nustatant, kad ta BNT veikla, už kurią mokama iš valstybės biudžeto, turėtų būti aiškinama kaip neapmokestinamas teikimas.

- 25 VAS mano, kad BNT turi teisę atskaityti visą PVM tik tuo atveju, jei įrodo, kad tam tikri jos atlikti, komercinei veiklai skirti pirkiniai yra visiškai finansuojami iš pajamų, gautų iš reklamos, ar kitų pajamų, susijusių su transliavimo veikla, o ne iš gautų valstybės subsidijų. VAS pažymi, kad lėšos, gautos pardavus reklamos laiką, turėtų padengti išlaidas, skirtas įsigyti programos produktus, o būtent, filmus ir pan., kurie buvo transliuojami vienoje iš BNT programų, ir kad BNT neturi atskiros analitinės sąskaitos, kurioje apskaito, kokią televizijos transliuotojo išlaidų dalį padengia valstybės subsidijos, o kokią – lėšos, gautos parduodant reklamos laiką.
- 26 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad bylos, kurioje priimtas Sprendimas C-11/15, faktinės aplinkybės iš tikrųjų šiek tiek skiriasi, nes Čekijos radijas gaudavo mokesčius iš klausytojų, kai tuo tarpu BNT, kaip visuomeninė televizija, gauna subsidijas iš valstybės biudžeto; ši aplinkybė nebuvo nagrinėjama pirmiau minėtoje byloje. Priešingai nei byloje C-151/2013, pagrindinėje byloje nėra tokio ryškaus ryšio kaip tarp ten nagrinėtos „fiksotos priežiūrai skirtos sumos“ ir suteiktų paslaugų.
- 27 Dėl to prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas daro prielaidą, kad siekiant priimti sprendimą pagrindinėje byloje būtina išsiaiškinti, ar programų transliavimas per nacionalinę visuomeninę televiziją (BNT) dėl jai skirtų valstybės subsidijų yra paslauga, „teikiama už atlygį“, kaip apibrėžta direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punkte, tačiau neapmokestinama PVM, kaip apibrėžta direktyvos 132 straipsnio 1 dalies q punkte, o gal šios rūšies veikla nėra apmokestinamas tiekimas, patenkantis į šios direktyvos taikymo sritį.
- 28 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, pirma, kad, nors direktyvos 132 straipsnio 1 dalies q punkte numatytas „viešųjų radijo ir televizijos įstaigų vykdomos veiklos, išskyrus komercinio pobūdžio veiklą“ atleidimas nuo mokesčio, ši nuostata taikoma tik su sąlyga, kad ši veikla apmokestinama PVM, kaip tai suprantama pagal direktyvos 2 straipsnį, ir, antra, kad ji negali būti aiškinama taip, kad išplėstų šios direktyvos taikymo sritį, apibrėžtą jos 2 straipsnyje (atsižvelgiant į argumentus, išdėstytus Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-11/15 32 punkte).
- 29 Atsižvelgiant į direktyvos 2 straipsnio 1 dalies c punkto ir 132 straipsnio 1 dalies q punkto aiškinimą, taip pat svarbu išsiaiškinti, ar visuomeninės televizijos veikla, susijusi su audiovizualinių paslaugų teikimu žiūrovams, yra neapmokestinamas paslaugos teikimas, kaip apibrėžta ZDDS, ar subsidijos, mokamos nacionalinei televizijos įstaigai iš valstybės biudžeto, yra atlygis, ir atitinkamai, ar BNT, nepaisant specifinių su šia veikla susijusių viešųjų paslaugų teikėjo užduočių, patenka į ZDDS taikymo sritį ir yra apmokestinama PVM.
- 30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad nustačius, ar BNT televizijos veikla, o būtent audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurių gavėjai yra visi Bulgarijos piliečiai, yra paslaugos teikimas pagal ZDDS, tai padėtų išsiaiškinti, ar reikia atsižvelgti į šią veiklą nagrinėjant teisę atskaityti PVM

už apmokestinamą tiekimą, kurio gavėja yra pareiškėja. Jeigu daroma prielaida, kad visuomeninės televizijos veikla yra mišraus pobūdžio ir apima tiek neapmokestinamą tiekimą (televizijos programų transliavimą), tiek apmokestinamą tiekimą (komercinę reklamą), prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas klausia, ar reikia daryti prielaidą, kad atskaitoma turi būti tik ta PVM dalis, sumokėta už gautą tiekimą, kuri gali būti laikoma susijusia su visuomeninės televizijos komercine veikla. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas taip pat norėtų žinoti, kokiais kriterijais turėtų būti vadovujamasi nustatant teisę į PVM atskaitą, jeigu būtų patvirtintas mišrus visuomeninės televizijos veiklos pobūdis.

- 31 Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad, nepaisant nurodytos nacionalinės jurisprudencijos, jis abejoja dėl direktyvos 2, 132 ir 168 straipsnių apimties atsižvelgiant į BNT veiklą, todėl mano, kad norint priimti sprendimą dėl nagrinėjamo skundo būtina išaiškinti šias nuostatas.

DARBINIS VERTINIMAS